

Gidiş

– Şükran Aydođan · 30 Kasım 2014

Vicdanı rahat olan, korkmaz ölümden asla,
Hırsına yenilirsən, kalbin kirlenir pasla.

Bazen oyundur hayat, çođunda tekrar vardır,
Yüređinde aşk yoksa, göğüs kafesin dardır.

Derler ki dünya malı, kâh benimdir kâh senin,
Kefenin cebi yokmuş, yedi arşındır yenin.

Zamanı bekler ecel, hiç şaşmaz an saati,
Ast üst demez Azrail, yok torpili vaadi.

Kaç günün var bilmezsin, ya da kaç yılın ayın,
Rabbin verdiği kadar, sana ayrılmış payın.

Ađlayarak geldin de, gülerək mi gidersin,
Şu üç günlük ömürde, hak yediysen ödersin.

Sanma yanına kalır, tutar yetimin ahı,
Onlara kahır ölüm, tanımaz beyi şahı.

Ne mal ne mülk nede can, hiç biri bizim deđil,
İnsan her işte aciz, hakkın önünde eğil.

Şükran Gülcenaz AYDOĐAN